

konoplan

GLASILO
KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

Leto XXI.

MAJ 1972

Cena 0,20 din

DRAGI TOVARIŠ TITO!

Ob Tvojem prazniku Ti vsi člani naše delovne organizacije želimo predosem zdravja in delovnih uspehov

Josip Broz — Tito

kakor ga imenujemo z vso upravičenostjo. Bližamo se praznovanju njegovega osemdesetega rojstnega dne, a kljub temu smo do njega neizprosni, želimo in zahtevamo vso njegovo energijo in odločnost, vso njegovo pravilno razsodnost duha in močno voljo. Da pa nam bo vse to lahko dajal, mu ob rojstnem dnevu lahko le želimo kar največ zdravja in obljubimo, da bomo spoštovali in upoštevali njegova načela, ter hodili po poti, ki jo je tako jasno začrtal.

Tito se je rodil v Zagorski vasi — Kumrovec leta 1892, kot sin očetu, ki je izhajal iz uskoške rodbine in matere Slovenke. Kot otrok je Joža večidel živel v Sloveniji pri stricu. Doma so bili revni, večkrat tudi kruha ni bilo dovolj za vedno lačne in nenasitne otroke. Ob Sotli, ki je spajala — ne ločila dva naroda je raziskoval naravo, lovil ribe in plezal po gostih vrbah. Osnovno šolo je obiskoval v Kumrovcu. Sam pravi: »Teško se je bilo tedaj učiti. Bil si delovna sila, nikoli nisi imel časa za učenje — paseš živino, koplješ ... Greš na travnik kravo past, vzameš s seboj knjigo, da bi bral, pa ni iz tega nič. Krava te vodi s »štrikom« kamor hoče ... Če ne greš za njo, ali štrik izpustiš, je že v tuji njeni ... Otroštva res nisem imel.«

V šoli ni bil med najboljšimi, bil je nemiren otrok, rad se je šalil in zbadal sošolce. Bil je zelo bister fant.

Oče Broz je svojim otrokom namenil boljše prihodnost od svoje. Prodal je svoj del v Kumrovcu in se izselil. Svetovali so mu, naj da Joža učiti za mehanika. To se zaradi revščine ni izpolnilo, zato je Joža s 15. leti zapustil dom in odšel »s trebuhom za kruhom«. Želja se mu je izpolnila leta 1907, ko

je v Sisku postal vajenec v mehanični delavnici. Tako se je končalo njegovo kumrovsko otroštvo in tako se je pričela njegova težka pot v življenje.

Z bivanjem v Sisku je tudi povezano politično zorenje mladega Broza. Brai ni le poučne literature, ampak vse, kar mu je prislo pod roke v prostem in celo med delovnim časom. To ga je stalo edine klorute od mojstra in uzajeni Broz pobegne tik pred koncem učne dobe, vendar so ga kmalu ujeli in vrnil se je na delo. Ko se je mojster odkupil z blagostjo do svojega ponosnega in eksplozivnega vajenca, ta navdušeno in naravnost umetniško oblikuje svoje prvo samostojno delo — ograjo stopnišča Okrožnega sodišča v Sisku.

Leta 1910 je Tito kot pomočnik, poln življenjskih, prvih političnih in delovnih izkušenj, prišel v Zagreb. V tem največjem industrijskem in delavskem središču se zaposli v ključavničarski delavnici Haramina in hkrati se vpiše v Zvezo kovinarskih delavcev. Postal je član social demokratske stranke Hrvške in Slovenije. Udeleževal se je velikih delavskih demonstracij. Ponovno je ostal brez dela. V Ljubljani je brez uspeha iskal delo, se peš napotil proti Trstu, ker tudi tu ni imel sreče se je napotil nazaj v rodni kraj, od koder spet krene za kruhom proti Dunaju, a se ustavi v Kamniku, kjer se je zaposlil v tovarni kovinskih izdelkov (danes Titan). Tu je zopet deloval v sindikatu in bil član Sokolskega društva. Leta 1912 je tovarna bankrotirala in Tito se je na priporočilo delodajalca s tovariši odpravil na Češko. Delal je v Jinz Čenkovu le nekaj mesecev in nato odšel v Plzen k Škodi, a tudi od tu Broz kmalu odide naprej. Želja po novih izkušnjah ga je pripeljala v in-

dustrijsko Nemčijo. Učil se je stroke, jezika in se pogajal v delavsko gibanje. Nadaše ga pot vodi na Dunaj, kjer je bil v neki avtomobilski tovarni poskusni voznik. Dopolnil je 20 let in moral k vojakom, v cesarski polk na Dunaj. Leta 1914, ko se je pričela prva svetovna vojna, je bil Josip Broz vodnik v Zagrebu, leta 1915, pa kot je domneval, ze na ruski fronti. »Tedaj sem zasovražil vojno. Clopek se ni imel za kaj biti, povrnu tega pa so vojake v enoti grozno mučili,« pravi Tito. Na poti proti Sibiriji je izvedel, da je zmagala oktohrska revolucija. Star 27 let se je v Omsku poročil in z ženo — Rusinjo odpotoval v Petrograd. Kmalu se poln domotožja odpravi domov. Ko je prispel v Zagreb, so govorili, da je prišel delavec z imenom Broz v astrahanski kučmi, na kateri se še vedno pozna odtis peterokrake zvezde, ki jo je nosil v Rusiji. Kmalu nato je bila razglašena Obznana in v Zagrebu je vrela generalna stavka. Tito je bil v prvih bojnih vrstah. Nasilju se je pridružil vedno večje gospodarske izkoriščanje ljudskih množic, zlasti delavstva. Zaslužek je bil tako nizek, da se z njim ni dalo živeti in Tito si najde novo delo pri Bjelovaru. Njegovo mojstrstvo in iznajdljivost mu prineseta veliko veljavo med tržani, pridobil si je sotovariše in jih spodbujal in usmerjal v podporo socialističnih in komunističnih idej. Prizadevno je sodeloval pri snovanju organizacije Komunistične partije Jugoslavije, katere zametki so tu že obstajali. Leta 1924 je bil izvoljen za člana okrožnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije. Sledi njegova strma pot v vodstvih delavstva in partije. Zopet se vrne v Zagreb, v Kraljevići organizira prve stavke, postane član mestnega komiteja KPJ v Zagrebu in prevzame še dolžnost tajnika pokrajinskega odbora Zveze kovinarjev za Hrvasko, a kmalu ga aretirajo. Po vrnitvi na svobodo je prevzel poleg prejšnjih dolžnosti še delo političnega sekretarja zagrebskega mestnega komiteja KPJ, kakor ga je imenovala osma konferenca Zagrebske partijske organizacije. Svoji organizaciji je pričel dajati svoj močan osebni značaj.

Josip Broz je bil zaradi svoje izredne izpostavljenosti ob demonstracijah primoran iti v ilegalo, a kljub temu so ga kmalu prijeli in ponovno poslali v ječo. Leta 1928 je bil obsojen na pet let zapora. S tem pa njegovo delo ni bilo prekinjeno niti tedaj, ko je bil premeščen v Mariborsko kaznilnico, znano kot najhujšo v Jugoslaviji. Ko je bil v temnici, je postal sekretar partijskega komiteja. Sledila je Ogulinska jetnišnica, od koder je bil prisilno premeščen v rojstni Kumrovec. Pričelo se je novo obdobje njegovega življenja in revolucionarne dejavnosti. Vse bolj se je izražala nujnost, da mora Komunistična partija čim preje prekiniti s svojo zaprtostjo. Jasno je bilo, da se mora široko odpreti konkretni zgodovinski nujnosti, ne pa da se vrti okoli zapletov v okviru nje same.

Tovariš Tito je vedno rad v družbi mladih

oče naše nove Jugoslavije

Leta 1935 je Josip Broz, ki je po prihodu iz zapora vse pogostejše uporabljal ime Tito, odšel v Moskvo z dolžnostjo političnega referenta za jugoslovanska partijska vprašanja v Kominterni. Tedaj je bilo Titu že popolnoma jasno, kakšno vsebino bi morala imeti partijska organizacija v državi. Ko se je naslednje leto vrnil v domovino in v njej ostajal le občasno, so ga čakale težke naloge. Tedaj njegovo delo ni obsegalo le področij Slovenije in Hrvaške, temveč je že segalo do Vojvodine in Makedonije. Prvi začetek uresničevanja njegovih zamisli in teženj je bilo začasno vodstvo Komunistične partije, osnovano v domovini maja leta 1938. Važno je bilo to, da je bilo tedanje vodstvo sestavljeno iz domačega partijskega kadra. Vodstvo se je s Titom na čelu lotilo uresničevanja programskih zamisli, ki so vodile na polje velikih političnih bitk.

Leta 1940 je pred Komunistično partijo Jugoslavije stala tudi že jasna naloga — boj proti vstopu države v vojno in boj za ohranitev njene neodvisnosti. Tito je poudarjal, da narodi Jugoslavije nečejo fašizma, nečejo totalitarnega sistema in nečejo postati sužnji nemške in italijanske politične — fašistične ideologije.

KOMUNISTIČNA PARTIJA JUGOSLAVIJE POD VODSTVOM JOSIPA BROZA-TITA je bila popolnoma pri-

pravljena prevzeti veliko zgodovinsko nalogo, ki je stala pred njo. — Evropa je bila v vojni — kaj s kraljevino Jugoslavijo? Vlada je omahovala, po domovini se je širil protest ljudstva. Tito je vodil sestanke s somišljeniki in poudarjal, da je ljudstvo ogorčeno nad kraljevsko vlado, ker je le-ta izdala svojo deželo in ljudstvo.

Z močjo revolucionarnega in ljudskega voditelja je tovariš Tito dozoril z dolgoletno revolucionarno dejavnostjo in spoznaval, da je povezanost KPJ z ljudstvom poglavitni pogoj njenega nacionalnega in uspešnega političnega boja. Ko je tovariš Tito postal generalni sekretar Komunistične partije Jugoslavije, je bil usmerjen k vprašanjem, ki so zadevala osnovne ljudske množice. V skladu s temi stališči je Centralni komite KPJ na svojem zasedanju aprila 1941 v Zagrebu pod Titovim vodstvom odločil, da boja ne bodo prekinili niti v primeru, če bi partija zaradi bližnjega razpada jugoslovanske vojske ne uspela organizirati odpora. Na pobudo tovariša Tita je bila že maja sprejeta najpomembnejša odločitev — začetek neposrednih priprav na vojno. Pomenila je novo obdobje za jugoslovanski narod in novo obdobje Titovega življenja in dela.

Štiri leta neenake vojne in vstaje jugoslovanskega ljudstva je nato vodil to-

variš Tito z vso močjo, junaštvom in sposobnostmi, ki niso dosegljive. Eden od osnovnih pogojev njegovega vodstva je bilo prepričanje, da se ljudstvo bori za novo Jugoslavijo, kjer ne bo izkoriščanja.

II. zasedanje AVNOJA je najpomembnejši dogodek v narodnoosvobodilnem boju in v zgodovini naših narodov, katerega je že vodil tovariš Tito, kot idejno politični in vojaški voditelj.

Pod vodstvom KPJ s Titom na čelu so jugoslovanski narodi uspešno končali narodnoosvobodilno borbo in revolucijo obenem. TITO TEDAJ POSTANE SIMBOL BOJA ZA SVOBODO.

Po končani vojni je tovariša Tita čakala morda še težja in še zahtevnejša naloga kot pred vojno. Moral se je trdo sproprijeti s težavami pravkar rojene države z mnogimi državnimi sovražniki — znotraj in zunaj države, nastopili so težki časi, ko se je moral prav on odločiti in trdo nastopiti proti pritisku Sovjetske zveze v času Informbiroja. Vsi prav dobro poznamo težave, v katerih je naša država, in poznamo napore tovariša Tita, da bi kar najbolje vodil našo skupnost. Toda njegova moč, njegova energija in odločnost nas — vse člane naše jugoslovanske skupnosti — dobro vodi v nove jutrišnje dni.

Urednik

Zasedanje DS

Na svojem zadnjem zasedanju z dne 7. 4. 1972 je DS obravnaval in sprejel spremembe pogojev nakupa opreme za predilnico, sklepal o obveznem povečanju minimalnega dela obratnih sredstev v poslovnem skladu, potrdil pravilnik o dajanju kreditov za stanovanjsko izgradnjo in nakup stanovanj ter posamezne spremembe oz. dopolnitve v pravilniku o varstvu pri delu, pravilniku o delitvi OD in pravilniku o posebnih merilih za delitev OD na posameznih delovnih mestih, sklepal o odpisu osnovnih sredstev in o še nekatereh drugih vprašanjih.

Za opremo predilnice, ki jo bomo uvozili, je podjetje že uredilo vse potrebne formalnosti; inozemskim dobaviteljem so že izdane garancije, prav tako pa so tudi že pri banki vezana ustrezna dinarska in devizna sredstva. Za nakup domače opreme in delno plačilo carine uvožene opreme je podjetje zaprosilo pri Ljubljanski banki — po-družnica Domžale za investicijski kredit v višini din 2.000.000 za dobo 5 let po 8 % obrestni meri. Banka nas je obvestila, da je kredit odobren v za-prošeni višini, vendar pa le za dobo 4 let in po 11 % obrestni meri. Poleg tega pa je banka še zahtevala, da podjetje poveča obvezni minimalni znesek poslovnega sklada za din 1.000.000, kar predstavlja dodatna obratna sredstva po investicijskem elaboratu za redno poslovanje obnovljene predilnice.

Na predlog šefa računovodstva so člani DS согласно sprejeli vse navedene spremembe pogojev nakupa opreme za predilnico.

Šef računovodstva tov. Francka Marinšek je še obvestila člane DS, da je Ljubljanska banka tudi sklenila, da bo (Nadaljevanje na 4. strani)

Zasedanje kolegija

Zasedanje DS

dajala kredite le kreditno sposobnim podjetjem, in sicer le tistim, ki povečujejo iz ustvarjene akumulacije delovnega sklada za obratna sredstva najmanj v razmerju, ki ustreza povečanju obsega poslovanja v preteklem letu, in ki ne zmanjšujejo količnika obračanja obratnih sredstev ter redno in pravčasno poravnava obveznosti do banke, ker nase podjetje uporablja kredite banke za obratna sredstva, moramo izpolnjevati navedene pogoje. Količnik obračanja obratnih sredstev se je po podatkih iz zaključnega računa v našem podjetju povečal, prav tako pa tudi nase podjetje v redno poravnava svoje obveznosti do banke. Pač pa moramo po navedenih pogojih povečati minimalni del obratnih sredstev v poslovnem skladu za 17 % minimalnega dela poslovnega sklada, obračunana do 31. 12. 1971.

Šef računovodstva tov. Marinšek je glede na to predlagala ustrezno povečanje obratnih sredstev, kar so člani DS tudi soglasno sprejeli.

Pravni referent je nato obrazložil članom DS predlog pravilnika o dajanju kreditov za stanovanjsko izgradnjo in nakup stanovanj obenem s pripombami iz javne razprave. Ker smo predlog tega pravilnika že navedeno obravnavali v prejšnji številki Konoplana, naj na tem mestu omenimo samo, da so člani DS soglasno potrdili ta predlog, s tem da so obenem sprejeli še 2 njegovi dopolnitvi.

Po prvi dopolnitvi se vnese v pravilnik tudi kreditiranje nakupa že rabljenih družinskih stanovanjskih hiš oz. stanovanj. (Pri tem naj mimogrede ponovno opozorimo na to, da za dajanje kreditov v tem primeru ne bo mogoče uporabiti sredstev, zbranih s stanovanjskim prispevkom, marveč le sredstva, ki bi jih podjetje event. posebej izločilo v sklad skupne porabe za ta namen). Za ta namen se lahko dodeli kredit največ do zneska din 50.000. Za dodelitev kredita morajo prosilci obvezno priložiti podpisano ponudbo fizične oz. pravne osebe, ki prodaja takšno stanovanje, ter zagotoviti, da imajo lastna sredstva najmanj v višini 25 % kupne cene, če stanovanje kupujejo na kredit, oz. lastna sredstva najmanj v višini razlike med kupno ceno in zaprosenim zneskom kredita. Kredit je mogoče dodeliti samo pod pogojem, da prosilec že stanuje v stanovanju, ki ga kupuje, oz. da je stanovanje vsaj vseljivo ter da se z nakupom ustrezno rešijo stanovanjske razmere prosilca.

Po drugi dopolnitvi je mogoče dodeliti kredit tudi delavcu, čigar zakonec, ki ni v delovnem razmerju s tem podjetjem, je lastnik gradbene parcele oz. objekta, kupec stanovanja, depozent oz. posojiljemalec iz pogodbe o namenskem varčevanju pri banki, lastnik stanovanja oz. imetnik stanovanjske pravice, ob pogoju, da ta zakonec da podjetju za odobreni kredit z obrestmi in druge morebitne obveznosti ustrezno jamstvo oz. zavarovanje ter opravi v ta namen vsa potrebna dejanja.

Člani DS so nato na predlog pravnega referenta še sprejeli spremembe in dopolnitve pravilnika o varstvu pri delu, ki se nanašajo na organizacijo in izvajanje obdobjnih preventivnih zdravstvenih pregledov delavcev, in spremembo v pravilniku o delitvi OD, po kateri se na novo določa rok izplačila OD delavcev, in sicer od 8. do 15. v mesecu.

Nato je šef ekonomsko-analitskega sektorja ing. Jože Klešnik obrazložil članom DS predlog za spremembo pravilnika o stimulaciji, in sicer za delovna mesta »referent prodaje na domačem trgu« in »delavec v skladišču gotovih izdelkov«. Po dosedanjih določbah tega pravilnika morajo delavci na teh delovnih mestih dobiti OD pod 100 %.

Če plan prodaje ni dosežen 100 %, pa čeprav delavci na teh delovnih mestih niso krivi za nedoseganje plana (npr.: zaradi pomanjkanja materiala za proizvodnjo). Zato je komisija za OD, ki je obravnavala to vprašanje, sklenila, da se predlaga, da OD delavcev na teh delovnih mestih ne bi smeli biti nižji od 100 %.

Navedeni predlog so člani DS soglasno sprejeli.

V nadaljevanju zasedanja so člani DS še sklepali o odpisu in prodaji osnovnih sredstev, ustavitvi proizvodnje gasilskih cevi in o uvedbi novega delovnega mesta »vrtnar« ter ponovni oceni delovnega mesta »skladiščnik« v konfekciji.

Rekonstrukcija predilnice

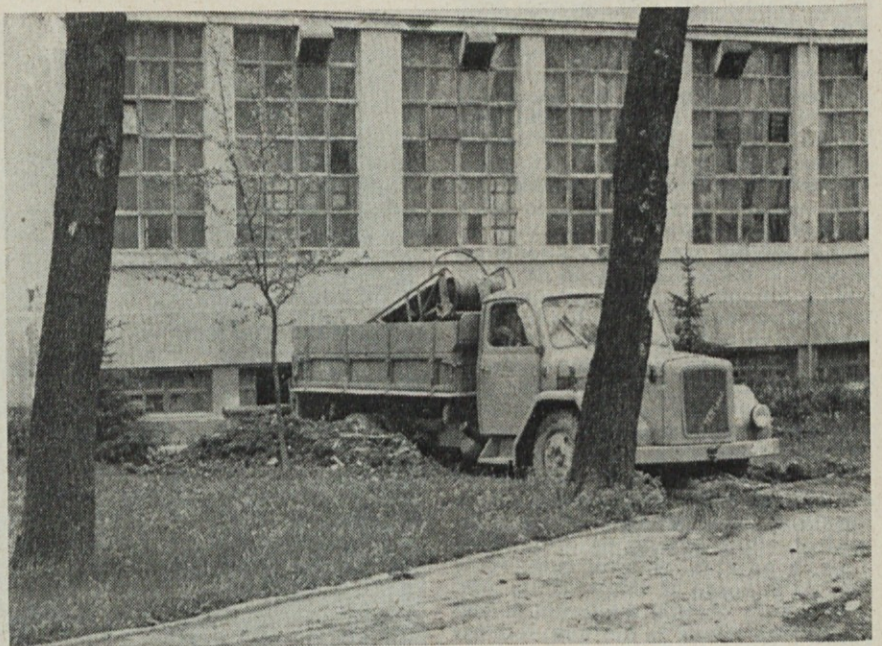
Že nekaj let je minilo odkar se je podjetje odločilo, da nabavi novo predilnico. Naše želje se počasi uresničujejo in smo sedaj tako daleč, da lahko pričakujemo začetek obratovanja v drugi polovici letošnjega leta.

Z novo predilnico bomo sposobni izdelovati polčesane preje od finoče Nm 6 do Nm 40. Za izdelavo tako širokega območja številčk prej iz sintetičnih vlaken imamo predvideno skupno pripravo za izdelavo traku in dva popolnoma samostojna sistema predenja. Prvi sistem je predviden za pre-

denje nižjih številčk od Nm 6 do Nm 18 in direktno prede prejo iz predložene traku. Drugi sistem vključuje predpredilni stroj (flyer) in predilni stroj za finejše številčke preje od Nm 20 do Nm 40. Poleg strojev za predenje bomo nabavili še sukalne stroje za gladke sukane preje in sukalni stroj za efektne sukane preje ter parilnik.

Vsi omenjeni stroji so izdelani tako, da bodo v mnogočem poenostavili delo. Tako bodo npr. predilni stroji za fine

(Nadaljevanje na 5. strani)

Kamioni kar naprej nalagajo odpadni material iz prostorov, kjer pripravljajo predilnico. Žal je posledica tega veliko nečistoče po dvorišču

Baterijski viličar na poskusni vožnji. Služil bo za transport v novi predilnici in je prvi stroj, ki smo ga za predilnico že dobili v tovarno

(Nadaljevanje s 4. strani)

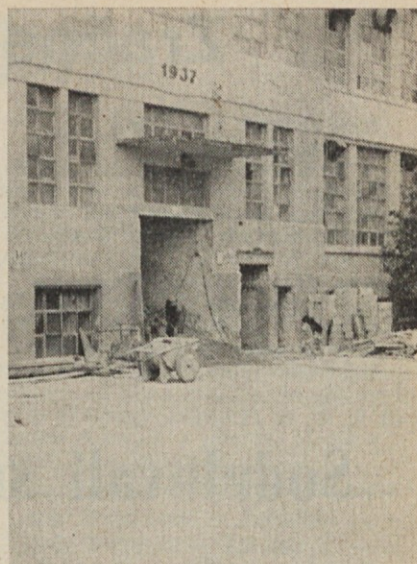
številke opremljeni s strojčkom, ki bo sam snemal polne kopse iz vreten in na njihovo mesto nataknil nove prazne cevke. Celotni snem kopsov za en stroj bo trajal okoli 5 minut, izvršila pa ga

bo le ena delavka. Poleg tega se bo predica vozila okrog strojev na posebnem vozičku in bo delo, tj. vezanje pretrganih niti opravljala sede. Ena delavka bo tako vezala pretrge na treh strojih oz. na okoli 1350 vretenih. Seveda ji bodo odpadla vsa dodatna dela kot zamenjava polnih flyerskih navitkov in snemanje kopsov.

Sukalni stroj, ki je predviden za sukanje višjih števk preje nam z enim obratom vretena izdela dva zasuka v sukani preji, obenem pa že na sukalnem stroju sukano prejo navije na križni navitek in nam tako odpade faza križnega previjanja.

Tudi za ureditev delovnih prostorov smo poskrbeli. Celotni prostor nove predilnice in sukalnice bo klimatiziran tako, da bo v vseh prostorih enakomerna zračna vlažnost, ki v precejšnji meri vpliva na kvaliteto izdelkov. Centralno klima napravo bomo montirali v prostore kleti. Od tod bomo zrak voditi po ceveh v delovne prostore. Zaradi tega so potrebna velikanska gradbena dela, preseliti pa so se morali tudi nekateri oddelki.

Tla pritličja predilnice bodo obložena s keramičnimi ploščicami tako, da bo vzdrževanje čistoče v vseh delovnih prostorih čim lažje. Tudi transport materiala bo na takih tleh enostavnejši. Za bolj urejen transport bomo v hodniku predilnice montirali novo dvigalo, ki bo direktno povezovalo dvorišče z vsemi prostori stavbe predilnice. Z njim bomo lahko prevažali električni

Dela pri ureditvi novega dvigala za predilnico

viličar s tovorom. S tem bomo precej skrajšali transport med nadstropji in ga v celoti preusmerili na dvigalo.

Iz tega kratkega sestavka je razvidno, da bo nova predilnica moderna, nam pa predvsem zelo koristna in bomo z njo lahko hitreje stopili v korak z modernimi podjetji sorodne stroke.

Zračne hale kot telovadnice

Leta 1969 se je začela akcija 100 šol — 100 telovadnic, v katero smo se sedaj kot proizvajalci zračnih hal vključili tudi mi. Zračne hale — pnevmatske konstrukcije propagira FAGG — Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo preko absolventov v studiu prof. Ravnikarja. Izdelali so brošuro, kjer so prikazane prednosti in uporabnosti zračnih hal — uporabljenih kot telovadnice.

Brošuro so poslali vsem odgovornim forumom za šolstvo, pri katerih se zbirajo ponudbe raznih izvajalcev.

Nekaj podrobnosti, zanimivih tudi za nas, navajam v sledečem sestavku.

V Sloveniji je 859 šol oziroma 75 % brez ustreznih prostorov za pouk telesne vzgoje, to se pravi, da je najmanj 100.000 otrok od 7. do 18. leta pri-krajšanih za zdrav telesni razvoj.

Z akcijo »100 šol« je bilo do lanskega leta zgrajenih 67 šolskih objektov. To po številu ustreza zadani nalogi, vendar pa te šole in še mnogo drugih starejših nimajo telovadnic.

Predvideno je bilo zgraditi 160 novih telovadnic v obdobju petih let, v treh letih pa je bilo zgrajenih samo 25 ali 15,5 %.

Po podatkih republiškega sekretariata za prosveto je bilo po popisu maja 1971 54,5 % osnovnih šol v mestih brez telovadnic, na podeželju 92,7 % in 66,2 % srednjih šol.

Naša družba bi morala vsem otrokom brez razlike zagotoviti zdrav telesni razvoj, vendar pa prosveta nima dovolj denarja, da bi se zgradile vse te telovadnice.

Potrebe so torej velike, vendar z gradnjo v dosedanjem tempu na klasičen način jih ne bo mogoče dohiteti.

Telovadnice je treba zgraditi drugače, ceneje in mnogo hitreje — to pa je možno s postavitvijo pnevmatske konstrukcije — zračne hale kot jo lahko izdelamo v našem podjetju.

Vsekakor imajo prednost pred klasičnimi zgradbami. Izdelava je popolnoma industrijska, uporaba materiala in energije je minimalna, gradnja je

hitra, enostavno in lahko odstranljiva v primeru, da ne ustreza več. Omo-gočena je velika potresna varnost in ugodna difuzna razsvetlitev. Predvsem pa so tako zgrajene telovadnice mnogo cenejše od klasičnih konstrukcij.

Če pogledamo zgodovino pnevmatskih konstrukcij — vidimo, da jih uporabljajo od 18. stoletja dalje za najrazličnejše namene:

(Nadaljevanje na 6. strani)

Zračna hala

Zračne hale kot telovadnice

(Nadaljevanje s 5. strani)

— balon na toplem zraku;
— pnevmatski plašči za kolesa, zračno podprta dvorana, ki se kasneje uporabi tudi za radarско opazovalnico, razstavne dvorane, pokriti športni objekti kot so bazeni, igrišča za tenis, atletske steze in telovadnice.

Pnevmatska hala kot jo poznamo torej ni nobena posebnost in njenih prednosti se po svetu že dobro zavedajo.

Predvidena sta dva tipa telovadnic:

— tip 1. pnevmatska telovadnica, v kateri so zgrajene sanitarije, umivalnice, prostor za garderobo, za učitelja telesne vzgoje in shramba za orodje. V poletnem času lahko halo odstranimo in zložimo in imamo telovadbo na prostem.

— tip 2. pnevmatska telovadnica je s koridorjem povezana na obstoječe

šolsko poslopje, kjer so sanitarije, garderobe in umivalnice — razen shrambe za telovadno orodje. Če je to mogoče, lahko bistveno pocenimo izgradnjo telovadnice, ker na novo zgradimo le čisto telovadno površino.

Ekonomsko so telovadnice zračne hale zelo sprejemljive in z njihovo gradnjo bi lahko zelo ublažili pomanjkanje telovadnih površin v Sloveniji.

Majda Artač

Sodelovali smo na Zagrebškem velesejmu

Otvoritev letošnjega Zagrebškega velesejma je bila na sejmskem prostoru 17. aprila.

Kot vsako leto je naše podjetje tudi letos sodelovalo na sejmu v okviru stalne razstave gostinske opreme v paviljonu 23, z letošnjo kolekcijo zaves, namiznih garnitur in prtov. Novost te razstave, ki jo je treba vsekakor pozdraviti, je ta, da smo prvič sodelovali kot razstavljalci z DEKORATIVNO iz Ljubljane. Do sedaj smo namreč imeli razstavna prostora enega poleg drugega, a smo svoje izdelke prikazovali ločeno. Letos pa smo ta dva prostora združili, tako dosegli večji, lepši in bolj viden prostor, na katerem prikazujemo obiskovalcem naše zaves prilagojene dekorativnemu blagu za pohištvo Dekorativne in seveda tudi naš prtlj, ki bo pristojal v isti prostor. Prostor je uredil aranžer Dekorativne in naša arhitektka, z veliko mero estetike in znanja. Prepričani smo, da bodo obiskovalci zadovoljni s prikazanimi izdelki.

Poleg zaves in prtov smo na sejmu razstavljali šotore na dveh ločenih prostorih, in sicer: turistične šotore na prostoru, ki smo ga letos prvič odkupili za celo leto, to pomeni, da bomo od sedaj naprej vedno razstavljali na istem prostoru pred paviljonom 2. Le-ta je

zelo lepo urejen in izredno primeren za razstavo šotorov.

V okviru razstave INTERPROTEX, to je specializirana razstava za civilno zaščito, pa smo pokazali šotor M 70 — UNIVERZALNI in kontainer za vodo.

Spričo trenutnih gospodarskih težav, v katerih se je znašlo celotno jugoslovansko gospodarstvo, je bilo pričakovati, da letošnji sejem ne bo tako obširen in tudi ne tako obiskan kot zadnja leta. Bojazen je bila odveč, sejem je bil lepo pripravljen, zastopanih je bilo veliko podjetij — domačih kakor tudi tujih.

Na vprašanje, kaj pomeni sejem za naše podjetje in kakšna je bila komercialna uspešnost sejma, pa mi je odgovorila ing. Zajčeva — vodja prodaje na domačem trgu:

Kot vsako leto, tudi letos od spomladanskega Zagrebškega velesejma nismo pričakovali posebnega komercialnega uspeha. Letos pa še posebej ne, zaradi epidemije črnih koz. Glede na pričakovanja so nas na sejmskem prostoru zastopali le trgovski predstavniki, iz komercialnega sektorja pa so sejem obiskali še vodja raziskave trga in vodja prodaje na domačem trgu. Kljub temu nas je v predstavnosti na sejmskem prostoru obiskalo proti pričako-

vanju zelo veliko število poslovnih partnerjev, bilo je sklenjeno nekaj naročil za tretji kvartal, v glavnem pa so kupci urgirali neizdobavljene količine blaga, predvsem kritične artikole.

Kar se tiče razstave turističnih šotorov smo opazili velik obisk in zanimanje zasebnikov — individualnih kupcev. Zanimale so jih cene in trgovine, kje lahko kupijo naše šotore. Žal smo letošnje leto zaradi zasedenosti konfekcije izdobavili šotore le štirim trgovskim hišam v Jugoslaviji (vključno našo industrijsko prodajalno). Zanimanje je toliko večje zaradi priznane kvalitete šotorov.

Sejem so obiskali tudi nekateri arhitekti. Iz pogovorov z njimi lahko sklepamo in pričakujemo, da bodo v letošnjem letu manjša naročila kot leta popreje, ker so krediti za gradnje hotelov ustavljeni in bodo dogradili le objekte, ki so v končnih fazah.

Velike težave nam dela odlok o zmrznitvi cen, ker menjamo kolekcijo artiklov zaves in prtov vsako leto in artikole, ki so sporni zaradi postavitev nove cene, trgovska podjetja ne smejo kupovati. Sicer pa si tržne inšpekcije v različnih krajih razlagajo zakon različno in zato nekatera podjetja kljub temu kupujejo te artikole.

K. T.

S seje političnega aktiva Induplati

31. 3. 1972 smo imeli skupno sejo članov OOOZK Induplati in IO sindikalne podružnice, na kateri smo obravnavali osnutek Pravilnika o dajanju kreditov delavcem podjetja za stanovanjsko izgradnjo in nakup družinskih hiš oziroma stanovanj.

V diskusiji, ki je bila precej živahna, je padlo več dodatnih predlogov. Osnutek predvideva najvišji možni kredit v višini 100.000 din, seveda, če so sredstva, za odplačilno dobo 20 let. Ker pri povprečnih osebnih dohodkih 1.400 din ne bi mogla pretežna večina zaposlenih dobiti te vsote, saj se osebni

dohodki lahko obremenijo samo do višine 1/3 prejemkov, je bilo predlagano, da se odplačilna doba podaljša od 20 na 25 let.

Navzoči so nadalje predlagali, naj bo pri osebnih dohodkih do višine 2.000 din odplačilna doba 25 let, za zaposlene z osebnimi dohodki nad 2.000 din pa naj bo doba odplačevanja krajša.

Osnutek pravilnika daje izjemno možnost strokovnjakom, ki še niso tri leta zaposleni pri nas, kar je drugače osnovni pogoj za kredit, da lahko tudi zaprosijo za kredit. Navzoči so bili

mnenja naj ne bo izjem, za vse naj velja tri leta.

Predlog, naj se najvišja možna vsota 100.000 din zmanjša na 60.000 din ni bil sprejet, saj bodo nekateri rabili kredit za nakup stanovanja, tu pa je še 100.000 din malo.

Na vprašanje, kako je z zidanjem najemniških stanovanj s strani podjetja, je bilo pojasnjeno, da za sedaj ni prav nobenih sredstev v take namene, saj gredo vsa za investicijsko izgradnjo, na kar se bo pa v prihodnosti sigurno mislilo.

Občni zbor DITT-a Jarše

Vsake dve leti ima društvo inženirjev in tehnikov tekstilcev Jarše občni zbor. Letošnji je bil XII. po vrsti, imeli pa smo ga 19. aprila v sejni sobi tovarne Induplati.

Udeležila se ga je tretjina vseh članov ter dva povabljenca: tov. Tone Tadel, predsednik republiškega odbora ZITT Slovenije in predsednik ljubljanskega DITT-a prof. ing. Franc Smolnik.

Po pozdravnih besedah predsednice društva dipl. ing. Helene Breznikove so bile podeljene diplome trem zaslužnim članom DITT-a: tov. Jožetu Pogačniku — Tosama, ing. Ladu Zabukovcu in ing. Francu Jeraju.

Nato so sledila poročila predsednika, tajnika in blagajnika. Društvo je na svojih sejah obravnavalo vprašanja predvsem o strokovnih predavanjih, ekskurzijah, sodelovanju članov društva v strokovnih predavanjih, ogledu nasih podjetij. 15. oktobra 1971 smo imeli plenum, ki je delil obdobje od zadnjega občnega zbora do tega, to je XII. po vrsti.

Društvo je organiziralo predavanje o netkanenem tekstilu, predaval je prof. Gregorič. Novosti predenja s svetovne razstave v Parizu nam je podal dipl. ing. Jože Podpeskar. Tovarna Induplati je organizirala skupno z našim društvom predavanje o elektronski obdelavi podatkov s področja proizvodnje. Predavala sta strokovnjaka z Intertrade IBM iz Ljubljane.

Za posamezne akcije UO ni bilo več zanimanja s strani članov. Na predavanjih je bila udeležba bolj skromna. Morda ni bila dobro izbrana ura, toda zavedati se moramo, da predavanja ne morejo biti med delovnim časom.

Člani društva smo si ogledali v tem času več tovarn: Tosamo — Domžale, Svilo v Mariboru, Muro v Murski Soboti, Volno v Laškem, Lisco v Sevnici. Na ekskurzijah smo organizirali razgovore s tehničnim vodstvom podjetij.

Predsednica je govorila o sedanjem stanju tekstilne industrije. Podjetja zaradi neurejenega sistema, konkretno zaradi pomanjkanja preje, ne poslujejo več normalno in pošiljajo delavce na predčasne dopuste.

Predstavnika našega društva in predsednik društva so člani RO ZITT Slovenije. RO je izdal prenovljeno obliko Tekstilnega obveščevalca, ki ga bo odselej prejemal vsak član društva. Člarnarina je povišana na 40 din letno. Od tega ostane društvu 20 din, 5 din znaša prispevek za vzajemno pomoč in 15 din ostane republiški zvezi.

Tov. Tone Tadel je razložil pomen in vlogo ZITT-a. V Svetu za tekstil in obutev pri Gospodarski zbornici imamo svojega predstavnika, prav tako tudi v komisiji za kontrolo kvalitete, v republiški izobraževalni skupnosti in v Poslovnem združenju tekstilne industrije Slovenije. Poleg tega ima Zveza več občasnih in rednih komisij. Delo republiške zveze je zelo razvejano in je nosilec vseh dejavnosti. Zveza dela po programu letne skupščine in plenuma.

Tov. Janez Strojan je pohvalil delo upravnega odbora društva, da je zadane naloge dobro opravil. Govoril je o stanju tekstilne industrije, predvsem o kritičnem stanju v Bosni in Vojvodini. Tov. Jože Pogačnik se je zavzemal za izbor mladih delegatov, ki bi nas zastopali v republiških organih. Kritiziral je delo komisije za gospodarska vprašanja, ki bi morala aktivneje poročati o dogajanju v tekstilni industriji.

Tov. Tadel je menil, da je slovenska industrija močna v temeljih, saj je lani investirala v izgradnjo preko 82 milijard starih din. Tudi on je podprl predlog tov. Pogačnika, da nas v republiških organih zastopajo mladi.

Po diskusiji smo prisotni glasovali za razrešnico staremu UO in izvolili novega. Izvoljeni so bili:

dipl. ing. Jože Podpeskar — Induplati

Vida Andromako — Induplati
dipl. ing. Daliborka Podboj — Induplati

Slavi Gerbec — Induplati
Ivan Drolc — Tosama
Meta Pungerčar — Tosama

Emil Maver — Trak
dipl. ing. Marko Mazgon — Univasale

Herman Breznik — Filc
V novi nadzorni odbor so bili izvoljeni:

ing. Lado Zabukovec — Induplati
dipl. ing. Helena Breznik — Tosama

Izvolili smo tudi častno razsodišče, ki je sestavljeno iz treh članov. Rešuje spore med člani društva, ki nastanejo iz društvenega razmerja in jih je potrebno reševati v interesu društva. V častno razsodišče smo izvolili:

dipl. ing. Srečo Bergant — Induplati
ing. Franc Jeraj — Induplati
Jože Pogačnik — Tosama

Na občnem zboru smo prisotni sprejeli Statut društva, ki ga je pripravil RO in smo ga prilagodili našim razmeram. UO je nova pravila pregledal na zadnji seji in ga potrdil.

Dnevni red občnega zbora je bil s tem izčrpan, predsednica ing. Breznikova se je prisotnim zahvalila za sodelovanje in nas povabila na večerjo.

Slavi Gerbec

Obiskali smo jih pred prazniki

Kakor vam je znano, obiskujejo člani IO sindikalne organizacije naše sodelavce, ki so v bolniškem staležu nad dva meseca.

Glade na veliko število bolnikov smo se razdelili na dve skupini in odšli na pot. Naša skupina se je podala najprej v Moravče, kjer smo obiskali Vinka Kodermana in Karlo Lemut. Vinka smo srečali ravno na poti domov iz bol-

nišnice, kjer je bil na pregledu. Pobarali smo ga po zdravju, pa nam je potožil, da je bil že na tolikih pregledih in da zdravniki še niso izrekli dokončne diagnoze. Po kratkem pogovoru z njim smo mu zaželeli čimprejšnje okrevanje in se poslovili.

Z obiskom pri Karli Lemut nismo

(Nadaljevanje na 8. strani)

Tov. Franc Korošec — vedno dobre volje

Tov. Draga Pervinšek

Tov. Vinko Koderman

(Nadaljevanje s 7. strani)

imeli sreče, odšla je v našo ambulanto na pregled. Tokrat je bilo že drugič, da

ji nismo mogli stisniti roke in zaželeli skorajšnjega okrevanja, namreč pri obisku ob novem letu je dan pred našim prihodom morala nazaj v bolnišnico.

Tako smo se poslovili od njene matere in otrok in nadaljevali pot proti Krašnji, kjer smo namenili svoj obisk Dragi Pervinšek.

Ravnokar se je vrnila iz trgovine in nam povedala, da je bila že skoraj zdrava, pa si je ponovno poškodovala roko. »Sem pa velik optimist in upam, da se bom kmalu vrnila na delovno mesto,« je še pristavila. Poslovili smo se od nje z željo, da se bo to res uresničilo.

Novi ljubljanski Klinični center je bila naša naslednja postaja. Po krajšem prepričevanju vratarja smo le uspeli obiskati Marijo Zupanc, natakario iz naše »menze«. Bila je zelo vesela našega obiska. Kratek klepet o tem in onem, z željo po čim boljšem zdravju smo se poslovili od Marije. Zaklicala je še za nami: »Lepe pozdrave vsem v tovarni, posebno pa mojim ožjim sodelavcem iz menze!«

Napotili smo se v stari del Kliničnega centra, ponovno prerekanje z vratarjem. Obrnili smo avto in smuknili po cesti ob Ljubljani v bolnišnico. Mislili smo, da smo že srečno prišli skozi vse prepreke, ko nas na oddelku Interne klinike pričakajo zaklenjena vrata. Po krajši intervenciji nam je le uspelo obiskati Marijo Kušar. Marija je imela samo eno željo: čimprej domov in da bi se potem doma naprej zdravila. Pozdravlja vse v tkalnici, pripravljen stisk rok in slovo.

S čudnimi občutki človek zapušča bolnišnico, to je bila tema nadaljnjega pogovora na poti proti Jaršam. Včasih človek godrnja in nič mu ni všeč, ko pa vidiš ljudi v bolnišnici, pa misliš, da imaš vse, tako smo zaključili našo debato.

Ker je bila ura že precej čez četrto, sem se k Francu Korošcu napotil kar sam in se opravičil v imenu tistih, ki so odšli po svojih opravkih. France me je sprejel s kupom dobre volje, čeprav še ni popolnoma zdrav, pa je vseeno vesel, da je le doma in da mu ni treba biti več v bolnišnici. Prenesel sem mu tudi pozdrave iz pogonskega oddelka, ki so mi jih njegovi sodelavci posebej naročili, in seveda je tudi on še posebej pozdravil prav nje.

Tako sem omenil samo del tistih, katere smo pred praznikom 1. maja obiskali. Vsem, ki so jih člani IO obiskali, pa tukaj niso omenjeni, želimo čimprejšnjega okrevanja. (Vsi tisti, ki jih nismo dobili doma, bodo dobili naše čestitke po pošti.)

Jože Knep

NAŠ RAZGOVOR

V današnjem razgovoru bom predstavila bralcem KONOPLANA tovarišico CILKO MRDJENOVIC — vodjo obratnega knjigovodstva. Tokrat nisem iskala svoje sogovornice povsem slučajno, pač pa sem se zanjo odločila zato, da nam bo povedala kaj več o svojem delu pri Konoplani. Tovarišica Cilka namreč poleg obilo svojega dela, vodi blagajno in korespondenco Konoplana.

Naš list bo letos slavil svoj zavidan

nja vredni jubilej — 20. rojstni dan. Naj povem, da je Konoplan edini tovarniški list, ki izhaja tako dolgo dobo brez prekinitve.

Tovarišica Cilka, koliko časa ste že zaposleni v naši delovni organizaciji?

— Minilo je že 20 let, od kar sem po končani srednji tekstilni šoli v Kranju prišla v Induplati. To, da sem se zaposlila prav v tem podjetju, pa je vzrok v tedanji politiki gospodarstva.

Direkcija za tekstilno industrijo Slovenije je namreč z dekreti naredila razpored maturantov naše šole in zaposliti smo se morali v podjetju, kamor smo bili določeni. Tako sem prišla v Jarše, tu sem bila zadovoljna in ostala sem. —

Kakšno delo sedaj opravljate?

— Sem vodja obratovnega knjigovodstva. Na tem delovnem mestu sem

(Nadaljevanje na 9. strani)

(Nadaljevanje z 8. strani)

še le pol leta. Delo je zelo zanimivo in obširno, saj zajema proizvodnjo in stroške proizvodnje celotnega podjetja. Iz obratov prihajajo podatki — rezultati, iz materialnega in finančnega knjigovodstva pa prihajajo stroški proizvodnje. Na podlagi vseh teh se izračunavajo dejanski stroški in normativi proizvodnje.

Kako pa je s Konoplanom?

— Z vodenjem blagajne in korespondence sem pričela že leta 1956 in to delo opravljam še sedaj.

Ko šofer pripelje številko iz tiskarne, jo sprejemem, preverim dobavnico in pričnem deliti številke po obratih. Iz prakse že vem, koliko listov mora biti za vsak obrat ali ekonomsko enoto. V vsakem obratu imam stalne sodelavke, katere prevzamejo Konoplan za svojo enoto, ko ga delijo, obenem pobirajo tudi simbolični prispevek. Ta denar oddajo meni, če pa jim slučajno zmanjka števil, jih lahko ponovno dobijo. Ko razdelim vse liste in ko zberem ves denar, ga vložim na hranilno knjižico Konoplana. Ta denar se potem koristi za filme in izdelavo slik za prihodnje številke in seveda tudi za druge drobne izdatke, kateri nastajajo ob izdaji. Stroški tiskanja se iz teh virov ne plačujejo, ker so mnogo višji in jih krije podjetje.

Ko je številka razdeljena po podjetju, sledi še odpošiljanje Konoplana našim upokojemcem in članom kolektiva, ki so na odsluženju vojaškega roka ali so dalj časa odsotni zaradi bolezni. Pri tem delu imam precej težav zaradi netočnih naslovov, katere mi ljudje puščajo, številka jim zato ne prihaja redno domov in neupravičeno negodujejo. List pa pošiljamo z veseljem prav vsakemu članu, ki to želi. Poleg posameznikom, pošiljam Konoplan tudi podjetjem, s katerimi smo dogovorjeni, da bomo izmenjavali tovarniška glasila. Teh je zelo veliko v Sloveniji, nekaj pa tudi v drugih republikah.

Po tolikih letih dela sem ugotovila, da ljudje raje kupujejo Konoplan, če

izide redno tisti dan kot je plača, če pa slučajno zakasni kak dan, se takoj pozna, da ga manj kupujejo. Ljudje ga radi berejo, saj prinaša novice in problematiko podjetja. Vse to delo zahteva precej časa, ki ga moram nekaj iztrgati iz rednega delovnega časa, radi mi tudi pomagajo sodelavci v sobi, nekaj pa gre seveda tudi mojega prostega časa. —

Ste pri tem delu naleteli na kakšne težave?

— Nikoli nisem imela s Konoplanom nobenih težav. Delo poteka po ustaljenem zaporedju brez večjih težav ali zapletov, malo neprijetno je le, če številka ne izide pravočasno in potem me ljudje nestrpno sprašujejo, kdaj vendar bo že Konoplan. —

Iz vašega pripovedovanja sklepam, da z veseljem opravljate to delo.

— Da, res je. Najbolj pa se veselim vsakoletnega srečanja vseh članov uredniškega odbora. —

Ste morda v kakem samoupravnem organu podjetja?

— Trenutno ne, bila pa sem že predsednik delavskega sveta. Bila sem prva in do danes edina ženska v tovarni s tako funkcijo. —

Kakšne so vaše želje pri nadaljnjem razvoju podjetja?

— Želim si, da bi načrt v zvezi z novo predilnico uspešno izvedli, v prihodnje pa si tudi želim, da bi se oplemenitilnica modernizirala v tem in naslednjih letih. Vsa leta poznam že težave proizvodnje in vem, da je v takem stanju težko delati.

Če bomo uspeli izvesti zadane naloge, bomo laže kos vsem težavam, v katerih se trenutno nahaja celotna tekstilna industrija, in bomo lahko nadalje dosegali take in še boljše rezultate kot doslej. —

Tovarišica Cilka, za prijeten razgovor se vam najlepše zahvaljujem.

Katja T.

Proizvodnja in kvaliteta v mesecu marcu 1972

V mesecu marcu so proizvodni obrati delali v normalnem predvidenem delovnem času. Obrat predilnice sintetične preje pa je delal v 4-izmenskem delovnem času.

Dobava bombažne preje je bila količinsko zadovoljiva, razen Nm 50/2 bombažne česane. Dobava sintetične preje je bila slabša. Določenih števil in barv preje sploh ni bilo izdobiljnih, vendar pa zaradi tega posebnih zastojev v tkalnici ni bilo. Vendar nastajajo težave pri izpolnjevanju plana po posameznih deseni. Prav tako je še vedno problem barvanja Nm 60/2 poliestra in izdelave efektnih sukancev.

Proizvodnja sukančarne je manjša od planirane in manjša od proizvodnje v letu 1971. Vzrok je v odstopanju od predvidenega asortimana v letnem planu.

V tkalnici prihaja do zastojev zaradi pomanjkanja tkalk. V mesecu marcu je bilo 1436 statvenih ur zastojev, kar predstavlja okoli 10.000m² tkanin manj

proizvodnje v tkalnici.

Proizvodnja v posameznih obratih v mesecu marcu in v primerjavi z letom 1971 je naslednja:

	marec 72 v %	index % marec 71	kumul. 72 — %	index kumul. 71 — %
PREDILNICA — predenje	141,2	99,3	133,0	101,6
— sukanje	87,9	72,3	88,2	75,9
TKALNICA — t. m.	94,0	104,5	94,5	104,5
— m ²	93,6	104,1	93,9	107,1
— 000 votkov	99,9	103,8	98,5	104,8
OPLEMENITILNICA — t. m.	99,6	126,7	91,4	98,1
KONFEKCIJA — N ure	118,8	77,1	133,2	97,8

(Nadaljevanje z 9. strani)

Iz navedenih podatkov lahko zaključimo, da je količinska proizvodnja v tiskalnici in predilnici večja kot v letu 1971, kar je zadovoljivo. Sukančarna dela v glavnem za potrebe tkalnice. V oplemenitilnici pa je bil problem v tiskanju — usluge in pomanjkanju določenih barvil, kar je povzročilo tudi manjšo proizvodnjo v konfekciji. V tem obratu je proizvodnja celo manjša kakor v letu 1971.

Kvaliteto sunovih in adjustiranih tkanin še vedno lahko ocenimo za slabo, kajti kljub sestanku s tehničnim kadrom tkalnice še ni bil dosežen kakšen bolj viden napredek v kvaliteti izdelkov. Dejansko lahko ocenimo vse tri grupe tkanin glede na doseženo kvaliteto še vedno kot nezadovoljivo. Kvaliteta je v grupi bombažnih tkanin ostala na istem nivoju, v grupi sintetičnih tkanin je delno boljša, v grupi bombažno-lanenih tkanin pa je celo slabša. Edini razveseljivi podatek je, da je razred makulturnih tkanin manjši.

Kakšno kvaliteto smo dosegli v su-

rovih in adjustiranih tkaninah, je razvidno iz spodaj navedenih rezultatov:

Zaradi izboljšanja kvalitete in reševanja problema glede kvalitete so organizirani redni mesečni sestanki s tehničnim kadrom tkalnice. Nujno pa bi bilo posvetiti več pozornosti za kvalite-

to tudi v ostalih proizvodnih obratih. Kajti, le če bo šel celotni kolektiv v akcijo za izboljšanje kvalitete, lahko pričakujemo ugodnejše rezultate glede kvalitete naših izdelkov.

Vodja MTPD
ing. Franc Jeraj

	surove tkanine %	adjust. tkanine %
I. kvaliteta	88,78	89,11
II. kvaliteta	6,36	6,23
III. kvaliteta	2,23	2,18
neregularne tkanine	2,63	2,49

Po posameznih grupah tkanin pa je bila dosežena naslednja kvaliteta:

	I. kval. %	II. kval. %	III. kval. %	nereg. tk. %
Bombažne tkanine	92,78	4,77	1,06	1,39
Sintetične tkanine	84,84	8,08	3,35	3,73
Bombažno-lanene tkanine	89,24	5,51	2,32	2,93

Atmosferični zdravnik

ARNOLD RIKLI je s svojim delovanjem pred dobrimi 100 leti dober del prispeval k razvoju našega Bleda, ki je kasneje postal svetovno letovišče. Na vzhodnem obrežju blejskega jezera so še vidni ostanki Riklijevega zdravilišča, kjer je Rikli s svojim atmosferičnim zdravljenjem bolnike za mesec ali dva prisilil k naravnemu življenju v prosti naravi in k čim skromnejši prehrani. Predvsem so bili to bolniki iz višjih krogov, ki so spričo svoje ekonomske moči, živeli vse prej kot naravno. Arnold Rikli je bil sin tovarnarja iz Švice. Že kot otroka ga je poleti privlačevala reka Aara, ki je žuborela ob hiši njegovih roditeljev. Bistri valovi reke Aare, ogrevajoči sončni žarki in čisti gorski zrak so prvine, iz katerih je že zgodaj lahko črpal načela za svoje poznejše udejstvovanje. V šoli se je posebno odlikoval v matematiki in kemiji, v očetovem laboratoriju v tovarni (barvarna) pa je delal praktične poizkuse. V tem času mu je prišlo na misel, da morata zrak in svetloba kot na rastline zdravilno in krepilno vplivati tudi na človeško telo, zato je začel delati poizkuse s svetlobo, vodo in zrakom. Pozneje ga je oče poslal na pot, da bi se v svetu spoznal z novimi ureditvami podobnih tovarn, kot je bila njegova. Triindvajsetletni je na gornjem Koroškem ustanovil podobno tovarno kot je bila očetova. Ker pa ga v bistvu tovarniške zadeve niso veselile, se je odločno oprijel zdravljenja z vodo in propagiranjem zmernosti. Vodstvo tovarne, v kateri so posli dobro uspevali, je raje prepustil bratoma, sam pa se je skoraj izključno posvečal zdravljenju in negi svojih bolnih delavcev, ker je v svojem podjetju zaposloval okrog 300 ljudi. Z devetindvajsetimi leti je zbolel za hudim vnetjem poprsnice. K sebi ni poklical zdravnika, temveč se je zdravil kar sam po svojih načelih. Da bi do konca okrevale, se je na priporočilo prijatelja odpeljal na prelepi Bled, kjer mu je čisti balza-

mični zrak, čudovite naravne lepote in izvrstno, zelo zdravo podnebje pomagalo, da je hitro ozdravel. Zato je sklenil, da bo svoj delež v tovarni odstopil bratoma, sam pa da bo na Bledu ustanovil naravno zdravilišče in se tam naselil kot atmosferični zdravnik. V začetku ga je čakal hud boj s predstotki domačinov, ki so bili zoper vse novo in nenavajeno. Po drugi strani pa z zdravniki, ki so se začeli bati za svoj obstoj. Kljub vsem nevednostim je po malem vendarle uspel. Postal je eden najznamenitejših naravnih zdravilcev in stvaritelj tako imenovane atmosferične kure. V starosti 83 let je umrl. Naslednik sončnega zdravilišča pa je bil zdravnik iz Dunaja, ki je vedel, da so mnoge bolezni posledica premalo počitka, zraka in gibanja, neprimerne prehrane, kakor tudi nepravilnega oblačenja in stanovanja. Zato pri kroničnih boleznih najbolje učinkuje fizikalno, dietično zdravljenje, se pravi sončne svetlobne in zračne kopeli ter voda, ki čudovito zdravijo okvarjeno presnovo in odpravljajo motnje krvnega obtoka. In kako je Rikli zdravil svoje bolnike? V glavnem je uporabljal pet načinov zdravljenja:

1. zračno kuro ali zračne kopeli. Zato je imel Rikli urejenih šest velikih parkov, kjer so se bolniki ločeni po spolu gibalni na svežem zraku. Za zračne kopeli so bili moški ognjeni samo s predpasnikom, ženske pa so imele na sebi posebne srajce.

2. Svetlobno kuro ali sončne kopeli, ki so jih bolniki v sezoni spričo ugodnega podnebja lahko uživali mnogo dni. Kadar je bilo oblačno so sončne kopeli odpadle, nadomestilo za njih pa so bile parne kopeli.

3. Blago uporabo vode s celotnimi in polovičnimi kopeli v jezeru ter parnimi in drugimi kopeli v posebnem kopališču.

4. Dietne kure v glavnem z rastlinsko hrano. Meso so Riklijevi bolniki dobivali le v redkih primerih.

5. Masaža.

Na Riklija se navadno spominjam, kadarkoli obiščem Bled in po turobni zimi, ko me spremlja čudoviti občutek telesnega ugodja, ki ga imam zgodaj zjutraj ob lepem vremenu v zračni in svetlobni kopeli, ki me vedno pripravi do veselega razpoloženja.

OBVESTILA IZ KADROVSKE SLUŽBE

V delovno razmerje ni bil sprejet noben član kolektiva.

Izstopi:

1. Antonija Stražar, tkalka, izstopila 8. 4. 1972.
2. Milena Breznik, uslužbenka, izstopila 15. 4. 1972.
3. Marjan Rokavc, dvoriščni delavec, izstopil 15. 4. 1972.
4. Urška Štupar, previjanje preje, izstopila 29. 4. 1972.

ZAHVALA

Vsem sodelavkam iz oddelka prejemarne se najlepše zahvaljujem za cvetje in vso pomoč, ki so mi jo nudile ob smrti moje mame.

Žaluoja hči Jožefa Černe

Izdaja v 850 izvodih kolektiv tovarne Industrije. Odgovorni urednik Katja Tabernik. Ureja uredniški odbor: ing. Janko Ukmar, Ingo Paš, ing. Lado Zabukovec, dipl. ing. Janez Pezdir, dipl. ing. Avgust Orehek, dipl. ing. Boža Pogačnik, ing. Jože Klešnik, Cilka Mrdženič, dipl. ing. Branko Novak, Majda Skrinjar, Ivo Sešek, dipl. ing. Franc Verhovc, Janez Rainer. V uredniškem odboru sodelujejo po službeni dolžnosti: direktor, predsednik sind. org., sekretar ZK, predsednik mlad. org. — Natisnila tiskarna PTT v Ljubljani